

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

M. Tvllivs Cicero Mannvcciorvm Commentariis Illvstratvs antiquaeq. lectioni restitutus

Continens De Philosophia Volumen Secundum

Cicero, Marcus Tullius

Venetiis, 1583

Memoriae Iaconbi Critonii

[urn:nbn:de:gbv:45:1-770553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-770553)

MEMORIAE
IACOBI. CRITONII

VEL mortuum enim Te laudari, par est, IACOBE. CRITONI, quem importuna mors nobis abripuit. Quis enim Te uiuum non admiratus est? Quis mortuum non luget? Ego quidem, Te uiuo, maximum iudicij mei fructum capiebam; mortuo, doloris modum non inuenio. Vixisses, Critoni, uixisses. neque umquam Te Virgilij Patria uidisset. Fato enim quodam nobis misero contigit, ut, quae ipsi ortum dedit, superiore anno, (cum nondum XXII. aetatis annum explesses, gloriaeq. fatis, nobis minimum uixisses) Tibi ui uitam eriperet. Semper ego Tui memoriam colam. semper Tua imago ante oculos obuerfabitur. semper idem mihi eris; qui idem semper eris bonis omnibus. Faxit Deus, ut caelestia omnia Tibi felicia contingant; qui caelestia uiuens semper adamaris, & in eorum contemplatione totus uersatus sis. O diem funestum V. non. Quinct. Haec ad Te, ex hoc infelici ad illud caeleste domicilium, bona omnia precans, scribo.

Venetijs, IV. non. Nou. ∞ D XXCIII.

Qui Te uiuum coluit, mortuumq. obseruat,

Aldus Mannuccius, P. F. A. N.

Ee

MEMORIAE
IACOBI CRITONII

MDCLXX

Veneris, IV. non. Nov. 60. D. XXXIII.

Hinc ad Te, ex hoc inscribit ad illud caedite domicilium, bono om-
 nino peccatis, scribo.

Quis mortuum non laudet? Ego quidem,
 Te vivo, maximum iudicij tui fructum capis-
 tam; mortuo, dolorem modum non invenio.
 Vixisses, Critoni, vixisses, neque unquam Te
 Vixisses Paris ridisset. Fato enim quodam nobis misero contigit ut
 quae ipsi orum debet, superiore anno, (cum nondum XXII. aetas
 annum expletas, gloriam, factis nobis minimum vixisses) Tibi in viam
 creperet. Semper ego Tuam memoriam colam, semper Tuam imaginem ante
 oculos obversabitur, semper idem mihi eris; qui idem semper eris bo-
 nis omnibus. Faxit Deus, ut caelestia omnia Tibi felicia con-
 gant; qui caelestia vivens semper adhaerens, & in eorum con-
 platione totus versatus sis. O dignum functum V. non. Quisq.

Qui Te vivum coluit, mortuum optulit.

Aldus Manuccius, P. R. A. N.

Et

I N
M. TVLLII. CICERONIS
EX. TIMAEO. PLATONIS
DE. VNIVERSITATE
LIBRVM
COMMENTARIVS

C I C E R O

MULTA sunt a nobis & in Academicis conscripta contra physicos; & saepe cum P. Nigidio, Carneadeo more, & modo disputata: fuit enim uir ille cum ceteris artibus, quae quidem dignae libero essent, ornatus omnibus, tum acer inuestigator, & diligens earum rerum, quae a natura innolutae uidentur. denique sic iudico, post illos nobiles Pythagoreos, quorum disciplina extincta est quodam modo, cum aliquot saecula in Italia, Siciliaq. uigisset, hunc extitisse, qui illam renouaret. qui cum me in Ciliciam proficiscentem Ephesti expectauisset, Romam ex legatione ipse decedens; uenissetq. eodem Mitylenis, mei salutandi, & uisendi causa, Cratippus, Peripateticorum omnium, quos quidem ego audiuerim, meo iudicio facile princeps: perlibenter & Nigidium uidi, & Cratippum cognoui. ac primum quidem tempus salutationibus, reliquum percunctatione consumpsimus.

Desunt multa.

quid est, quod semper sit, neque ullum habet ortum, & quod gignatur, nec umquam sit? quorum alterum intelligentia, & ratione comprehenditur, quod unum semper, atque idem est: alterum, quod affert opinionem per sensus, rationis expers, quod totum opinabile est, id gignitur, & interit, nec umquam esse uere potest. omne autem, quod gignitur, ex aliqua causa gigni necesse est: nullius enim rei, causa remota, reperiri origo potest. quocirca, si is,

qui aliquod munus efficere molitur, eam speciem quae semper est eadem, intuebitur, atque eam sibi proponet exemplar, praeclarum opus efficiat necesse est. si autem illam, quae gignitur: numquam illam, quam expetet, pulchritudinem consequetur. omne igitur caelum, siue mundus, siue quo alio uocabulo gaudet, hoc a nobis nuncupatus sit. de quo id primum consideremus, quod principio est in omni quaestione considerandum, semper ne fuerit nullo generatus ortu, an ortus sit, an ab aliquo temporis principatu ortus est, quandoquidem cernitur, & tangitur, & est undique corporatus. omnia autem talia sensum mouent: sensusq. mouentia quae sunt, eadem in opinione considunt: quae ortum habere, gigni, diximus, nihil autem gigni posse sine causis. atque illum quidem quasi parentem huius uersitatis inuenire difficile: & cum iam inuenieris, indicare in uulgus nefas. rursus igitur uidendum, ille fabricator tanti operis utrum sit imitatus exemplar, id ne quod semper unum, & idem, & sui simile, an id, quod generatum, ortumq. dicimus. Atqui, si pulcher est hic mundus, si probus eius artifex profecto speciem aeternitatis imitari maluit. si secus, quod ne dictu quidem fas est: generatum exemplum est pro aeterno secutus. non igitur dubium, quin aeternitatem maluerit exsequi, quandoquidem neque mundo quidquam pulchrius, neque eius aedificatore praestantius. si ergo generatus, ad id effectus, quod ratione, sapientiaq. comprehenditur, atque immutabili aeternitate continetur. ex quo efficitur, ut sit necesse hunc, quem cernimus, mundum, simulacrum aeternum esse alicuius aeterni. difficillimum autem est in omni conquisitione rationis exordium. de ijs igitur, quae diximus, haec sit prima distinctio. in omni oratione cum ijs rebus, de quibus

